



Ježišovo odpustenie

Ten, kto už prišiel do konfliktu s trestným činom, prípadne pozná trestný zákon, ten dobre vie, že priznať sa k prečinu, ktorý človek spáchal, môže byť hodnotený miernejšie. V tomto prípade sa hovorí o poľahčujúcej okolnosti. Páchateľovi trestného činu je vymeraný miernejší trest. Už nie v tej hornej sadzbe, ktorú určuje trestný zákon. Ale aj tu sa hovorí o popieraní, vyhováraní sa, skrývaní. Takýmto spôsobom si človek buď priťažuje alebo sťažuje.

Niečo podobné poznáme aj v duchovnej oblasti. Slovo „hriech“ je nám veľmi dobre známy pojem. A predsa často počujeme : „Čo je hriech ?“ Ja nemám žiaden hriech. Veď som nikoho nezabil, nič neukradol. Ja sa nemám z čoho spovedať ...

Pán Ježiš prišiel na tento svet len preto, aby nás oslobodil od hriechov. A predsa, mnohí dnes tomu nechcú rozumieť, ba pokladajú to za nepatrné. V tomto prípade vidíme krízu viery. Pre mnohých je viera a cirkev len zriedkavo žriedlom duchovného obrodzenia. Ešte si možno v duchu povedia, že veria, alebo že sú kresťania, keď občas potrebujú službu Cirkvi, či už je to pri narodení dieťaťa v rodine, alebo pri pohrebe príbuzného. Cirkev a viera sa okrem týchto udalostí mnohým nezdá byť potrebná. Vieme však, že nevera prináša v morálnej oblasti katastrofálne následky. Tam, kde sa popierajú Božie zákony, aké zákony je potom potrebné dodržiavať ? Všetci dobre vieme, že ľudské zákony sú nedokonalé a slabé : Kde nie je Boh, tam niet ani strachu ! Kradni, len nech ťa nechytia ! Klam, len nech ťa neusvedčia ! Zabíjaj, len nenechávaj po sebe stopy ... To nie je hriech. Hriech neexistuje. Boha nikto nikdy nevidel, žiješ len raz, a preto si užívaj...!

My nielenže hovoríme o hriechu ako takom, ale hovoríme aj o odpustení. Z učenia viery vieme, že sme slabí a nedokonalí. Veríme však, že pre Kristovu smrť nám naše hriechy, omyly, pády, chyby, nedokonalosti a zanedbávanie dobrého môžu byť odpustené. A práve toto vedomie možnosti odpustenia nám dáva možnosť začať nový život, ktorý je oveľa šťastnejší, bohatší a najmä istejší pre večný život.

Dnes veľa ľudí stratilo pocit viny. Často sa vyhovárajú alebo sa ospravedľujú : „Veď predsa tak žijú alebo robia aj iní ! Veď to už dnes nie je takým hriechom ako to bolo v minulosti za našich čias ! Máme na to právo !“ Na druhej strane si musíme uvedomiť, že aj napriek tomu, že si nahovárame, že nemáme hriech – lebo mi ten hriech aj tak máme – klameme samých seba a nie je v nás pravda. To znamená, že keď nechceme vidieť svoje vlastné hriechy – chyby, tak klameme samých seba. V tomto prípade musíme rozbiť škrupinu egoizmu, prekonať vlastnú neomylnosť a bezhriešnosť. Keď sme obyčajní hriešnici, potrebujeme Ježišovo odpustenie a lásku. A práve tu musí človek v sebe prelomiť akúsi prekážku a bariéru, aby svoje - často skryté a utajené - hriechy dokázal otvorene priznať a vyjaviť druhému človekovi – kňazovi. Ktosi raz povedal, že : „Diabol hádže do cesty prekážky tomu, kto chce nastúpiť na cestu k vyznaniu sa zo svojich hriechov, mnohé ťažkosti. Najčastejšie je to ostych, hanba, výhovorky.“

Ale len vtedy človek získa plné odpustenie, keď si prizná a povie : „Moja vina !“ A to v pokore. Nesmieme sa sami seba pypytovať : „Čo mi kňaz povie ? Čo si o mne pomyslí ?“ Tu si musíme byť vedomí úplne niečoho iného, a to: „Koho stretnem? Čo to obdržím ?“ Ježiš prišiel z lásky na svet. Sviatosť kňazstva, ktorú on ustanovil, ustanovil preto, pretože nás nesmierne miloval. V úprimnej ľútosťi, vo sviatosťi, nám dáva seba samého.

Veru, hriech je potrebné vyznať, odkryť ho a dať ho preniknúť svetlom Kristovho milosrdenstva. Až vtedy nájdeme pokoj.

V jednej básni sa hovorí : Hriech, hoc aj najťažší, keď vyznáš, pred očami spovedníka, skoná. Ako keď stromu odkryješ korene, hoc sú silné, uschnú v sile slnka.

Keď teda vieme, že láska Pána Ježiša je schopná každý hriech odpustiť, to je pre nás hriešnikov úžasná myšlienka.

Keď je priznanie sa k prečinu v štátnom právnom poriadku poľahčujúcou okolnosťou, tým viac je to u Boha, ktorý je Lásku. Okrem toho nám Pán Ježiš dáva to, čo nám nemôže dať nik iný. A to je : pokoj, lásku a Večný život. *Alfonz Vladimír Sabo, farár*



R.: Pane, kto smie bývať v tvojom svätom stánku?

1. Ten, čo kráča bez poškvrvny a koná spravodlivo, + čo z úprimného srdca pravdu hovorí, čo nepodvádza svojím jazykom. - R.
2. Čo nekrivdí svojmu bližnému ani ho nepotupuje.
3. Čo ničomníka nemá za nič, ale ctí si ľudí bohobojných. - R.
4. Čo nepožičiava peniaze na úrok + a proti nevinnému sa nedá podplácať. Kto si tak počína, ten sa nikdy neskláti. - R.

Keď sa dnes hovorí o nariadeniach, ustanoveniach či o potrebe nových zákonov, mnohí ľudia sa obávajú ďalších obmedzení. Zákony a prikázania sú témou, ktorú človek nemá rád. Asi aj preto, lebo s novými vládcami prichádzajú vždy „zlepšené“ zákony, ktoré rušia tie včerajšie a zavádzajú nové. Na jedny sme si ešte nestačili zvyknúť a už sú tu druhé. Nesmiernou morálnou katastrofou pre vzťah ľudí k zákonu bolo napríklad to, keď tí, ktorí si poctivo nadobudli majetok, prišli oň „znárodňovacím zákonom“. Ak sa zákon takto prevínil v dejinách ešte niekoľkokrát, pozerajú sa naň s nedôverou.

Aj vo Svätom písme, hlavne v Starom zákone, sa často stretáme so zákonmi, s prikázaniami či ustanoveniami. Najmä v Pentateuchu - piatich knihách Mojžišových, ktoré boli v židovstve najdôležitejšou časťou Biblie. Používalo sa na ne označenie tóra, čo by sme mohli preložiť ako múdrosť, učenie. Pri preklade do gréčtiny použili prekladatelia slovo nomos, teda zákon. Veľa z toho, čo v nich bolo, môžeme porozumieť len vtedy, keď si uvedomíme, aké podivné zvyklosti mali národy obklopujúce Izrael. Židovské zákazy na ne zareagovali ako na odmietnutie často nemorálnych pohanských zvyklostí. Boh pozval Izrael, aby bol svetlom pre všetky národy. Zákony, ktoré dostal od Boha, ich nakoniec vyvýšili aj v očiach ostatných národov: „Zvedia o každom tomto príkaze a budú vraviť: „Naozaj múdry a rozumný je tento veľký národ!“ (Dt4, 6). Lebo zmysel zákonov je priblížiť človeka k Bohu. Božie zákony sú na rozdiel od tých ľudských nemeniteľné, a ako pripomína Sväté písmo, sú vložené v hĺbke nášho bytia. Každé previnenie sa proti nim je nielen previnením sa voči Bohu, ale aj ublížením sebe samému, znehodnotením vlastného života. Lebo čo už pekné a dobré pre človeka je na zlých myšlienkach, smilstvách, krádežiac, vraždách, cudzoložstvách, chamtivosti, zlomyseľnosti (porov. Mk 7, 21-23).

Priveľa meniacich sa zákonov škodí zákonu, ale tých Božích je od počiatku len desať. Vyjadrujú to, čo človeku stačí k šťastiu.

Róbert Bezák

Sväté omše v 22. týždni cezročného obdobia (B)

31.VIII. pondelok

18.00 Za + Andreja a Jozefínu

1.IX. utorok

18.00 Za + Silviu Kosnáčovú

2.IX. streda

18.00 Za + Jána

3.IX. štvrtok

18.00 Za + Jozefa Kordoša

4.IX. piatok

18.00 Za + Mateja a Máriu Jarábkových a rodinu

5.IX. sobota

8.00 Za + Andreja a Jozefínu

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

6.IX. 23.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 Za + Teofila a Máriu Bednárikových

9.15 Za farníkov

1. Svätá spoveď žiakov a študentov pred začiatkom školského roka bude v pondelok a utorok od 17,00 h.

2. V utorok 1. septembra 2009 o 18,00 h. pozývame všetky deti na detskú sv. omšu, pri ktorej budeme vyzývať Ducha Svätého o pomoc a požehnanie počas školského roka. Žiaci a študenti si na túto sv. omšu prinesú svoje školské aktovky a pomôcky (bez kníh), ktoré budeme požehnávať.

3. Vo štvrtok 3. septembra 2009 je Prvý štvrtok v mesiaci. Tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania. Pred sv. omšou o 17,30 h. bude modlitba posv. ruženca, a po sv. omši adorácia, obetovaná na tento úmysel.

4. V piatok 4. septembra 2009 je Prvý piatok v mesiaci. Spovedať sa bude vo štvrtok a piatok od 17,00 h. Deti k sv. spovedi nech pristúpia v pondelok alebo utorok pred začiatkom školského roka.

V tento deň budeme mať možnosť, v rámci Roka kňazov, získať úplné odpustky.

5. V sobotu 5. septembra 2009 je Prvá sobota v mesiaci alebo Fatimská sobota. O 8,00 h. bude sv.omša k úcte nepoškvrneného Srdca Panny Márie a večer o 17,00 h. bude pri kaplnke sv. Anny modlitba posv. fatimského ruženca. Ak bude nepriaznivé počasie, modlitba ruženca bude v kostole.

6. Každú nedeľu sa v kostole o 14,00 h. budú členovia Ružencového bratstva pravidelne modlievať posv. ruženec a o 14,30 h. bude popoludňajšia pobožnosť a litánie.

Každú **Prvú nedeľu v mesiaci** sa po skončení popoludňajšej pobožnosti uskutoční výmena ružencových tajomstiev, a to týmto spôsobom: Jednotliví členovia ruží odovzdajú svoje tajomstvá z predchádzajúceho mesiaca svojej horliteľke. Tá ich potom v plnom počte odovzdá pánu farárovi. Pán farár bude jednotlivým členom osobne odovzdávať nové tajomstvá na nasledujúci mesiac.

Tento oznam platí od 6. septembra 2009 !!!

7. V nedeľu 6. septembra 2009 sa uskutoční voľba členov Farskej ekonomickej rady. Vyplnené hlasovacie lístky s tromi menami kandidátov je potrebné osobne odovzdávať pánu farárovi v nedeľu po sv. omšiach. Odcestovaní, pracujúci alebo chorí svoje hlasovacie lístky odovzdajú prostredníctvom svojich rodinných príslušníkov.

Liturgický kalendár

31.VIII. pondelok sv. Rajmund Nonnatus, rehoľník

1.IX. utorok sv. Egídius, opát, bl.Bronislava, panna

2.IX. streda bl.Ingrida, rehoľníčka

3.IX. štvrtok sv.Gregor Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi

4.IX. piatok sv. Rozália, sv.Ida

5.IX. sobota bl.Matka Tereza z Kalkaty, panna a rehoľníčka

Anjel TRIEZVOSTI

Niekedy slovom triezvy označujeme to, čo je nudné a bez fantázie. No anjel triezvosti nás určite nemá viesť k takémuto postoju. Slovo triezvosť (po nemecky Nüchternheit) pôvodne patrí do kláštorného slovníka. Pochádza z latinského slova nocturnus, nočný. Nočná bohoslužba mníchov, vigília, sa skladá z troch noktun, troch nočných hliadok. Konala sa pred raňajkami. Takže triezvy (núchtern po nemecky) vlastne znamená „ten, kto ešte nejedol ani nepil“. Kto ešte nejedol, je úplne bdely a vníma veci také, aké sú. Keď sme sýti, bývame ospalí a menej schopní vnímať realitu. Triezvosť teda znamená vidieť veci také, aké sú, a pritom ich nedeformovať okuliarmi ospalosti alebo vlastnými predstavami.

Takáto triezvosť prídje vhod, keď sa v diskusii všetci nechajú unášať len svojimi pocitmi. Takáto triezvosť je požehnaním, keď pri rozhodovaní priveľa vlastných záujmov, priveľký mocenský boj a priveľa vzťahových konfliktov nám bráni jasne vidieť veci. Istý remeselník mi rozprával o rozhodovaní, ktoré zažil v ženskom kláštore. Jedna sestra povedala, že by chcela mať žltý záves, nie preto, že by sa jej taký páčil, ale preto, že to tak chce matka predstavená, a preto, že iná sestra, ktorú neznáša, chce bezpodmienečne zelený záves. Naše rozhodnutia sa často riadia takými vzťahovými konfliktami. Vtedy by sme potrebovali anjela triezvosti, aby sme jasne videli, čo je správne. Triezvosť znamená aj vecnosť, primeranosť.

Často nás však ovládnú pocity. Potom už veci nevidíme v správnom svetle. Konflikt sa potom nedá vyriešiť, pretože všetci tápu v navarenej kaši emócií ako v močiari, z ktorého sa už vlastnými silami nedostanú.

Anjel triezvosti by sa mohol pre teba stať požehnaním, keď hovoríš s ľuďmi, ktorí ťa žiadajú o radu, ktorí ti rozprávajú o svojich problémoch, ranách, hneve, o svojom sklamaní. Keď sa nenecháš vtiahnuť do močiara emócií, ale vieš triezvo vysvetliť, o čo vlastne ide, potom môžeš naozaj pomôcť, potom môžeš žiadateľa o radu vyviesť z hmly jeho emócií. Triezvosť vyžaduje od druhého dostatočný odstup. Keď prekypuješ súcitom, nemôžeš druhému ukázať cestu. Tvoj súcit mu spočiatku možno urobí dobre, ale nestačí, keď sa budete vzájomne ľutovať a ťažkať si, aký je život zlý. Mal by si s druhým súcitiť, ale potrebuješ aj triezvy pohľad zo zdravého odstupu, aby si mu pomohol nájsť cestu z džungle problémov.

Anjel triezvosti ti môže tiež pomôcť správne posúdiť vlastnú situáciu, vzdať sa tej dramatizácie, s ktorou ju často preháňaš odhaliť spôsob, ako lepšie so sebou zaobchádzať. Dost často bývaš zaslepený a všetko vnímaš len cez prizmu svojej zlosti, sklamania alebo zranenia. To ti zatemňuje pohľad a neumožňuje vidieť schodné riešenia. Preto ti želim anjela triezvosti, aby si mohol objasniť vlastnú situáciu a aby si do hmly ľudských konfliktov, či už vo vzťahoch, alebo pri rozhodovaní, mohol vniesť svetlo.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

SEPTEMBER 2009
Úmysly apoštolátu modlitby

Všeobecný: Aby Božie slovo bolo viac poznávané, prijímané a prežívané ako zdroj slobody a radosti.

Misijný: Aby kresťanov v Laose, Kambodži a Mjanmarsku veľké ťažkosti neodradili od ohlasovania evanjelia svojim bratom.

Úmysel KBS: Aby sme prácu začínali v Božom mene, aby sme s Božím menom pracovali a s Božím menom aj prácu skončili. Nech je to tak aj so školským rokom, ktorý začíname.

Dobrý Ježišu, som opäť v tvojej prítomnosti a je pre mňa darom spoznávať, že si to ty, ktorý mi dávaš chcieť a uskutočňovať. Si to ty, ktorý mi vkladáš do srdca túžbu vyhľadať ťa a silu naplniť ju. Velebím ťa a klaniam sa ti i prosím: Buď vždy Pánom môjho života, buď Pánom mojich myšlienok, buď Pánom mojich citov, buď Pánom môjho srdca, mojich vzťahov, mojej modlitby, môjho chcenia i správania sa, buď Pánom môjho povolania...

Chcem sa dnes modliť slovami evanjelia, ktoré v rozhovore s tebou vyslovila žena Samaritánka pri studni, keď si jej odhalil pravdu jej života: Pane, vidím, že si prorok.

Život ženy, s ktorou si sa rozprával, bol rozbitý, neusporiadaný, s temnou minulosťou. Ktovie, čo všetko tá žena prežívala a čím všetkým žila vo svojom vnútri?! Ktovie, čo všetko sa odohrávalo v jej duši, keď mala päť mužov?! Jedno mi je však, Ježišu, jasné - túto ženu si neodsúdil, ale rozprával si sa s ňou, prosil si ju o vodu, chcel si, aby ti pomohla. Rozhovorom si ju viedol k pravdivosti, odkrýval si v nej najhlbší smäd, smäd po večnej láske a po tebe. Len naplnenie tejto túžby utišuje smäd ľudského srdca, ľudského hľadania.

A jasným z tohto evanjelia je mi, Pane, i to, že táto žena je schopná v tebe spoznať a uznať proroka, veď povie: Pane, vidím, že si prorok.

Ježišu, Samaritánka ťa spoznáva nie vo chvíli, v ktorej by si jej zjavoval veľké Božie tajomstvá, ale v celkom všednej situácii jej konkrétneho života. A práve to ma oslovuje.

Spoznáva, že vieš o nej všetko, vieš, v akej situácii sa nachádza aj v tejto chvíli. A neskôr, keď bude hovoriť a svedčiť o tebe, bude sa odvolávať práve na skutočnosť, že si jej povedal všetko, čo porobila so svojim životom. Myslím, že hriešny spôsob života tejto ženy bol napokon verejne známy, sotva sa dá ukryť skutočnosť, ak žena žije s piatimi mužmi. Mohli by sme povedať, že si jej nepovedal nič nové, a predsa ťa oslovuje a vyznáva ako proroka. Čím je to? Si prorokom tým, že si jej povedal, čo porobila? Tým, že si odhalil spôsob jej života bez toho, žeby si o nej predtým niečo vôbec vedel? Možno aj tým. No predovšetkým prorokom bol si pre ňu postojom, aký si k nej zaujal. Bol si pre ňu prorokom svedectvom svojej lásky, ktorou si ju neodsúdil, keď si sa s ňou zhováral. Neodmietol si ju, ani si ju neponižoval, napriek tomu, že si dobre vedel, aká je to žena. Naopak, nechávaš si ňou poslúchať a ona bez zábran hovorí s tebou o svojom hriešnom živote.

Po tomto hlbokom zážitku lásky a prijatia ide a volá ľudí, nabáda ich k osobnému stretnutiu s tebou. Vie, že iba osobný kontakt s tebou aj im umožní spoznávať a vidieť v tebe proroka.

Aj dnešná doba, naše tretie tisícročie potrebuje spoznávať a stretať prorokov - ľudí, ktorí dosvedčia tvoju lásku. Svet potrebuje prorokov a svedkov, prorokov pokorne milujúcej lásky k súčasnému človekovi. Prorokov lásky, ktorá ho neodmieta v akejkoľvek situácii jeho života. Prorokov lásky, ktorá vie pochopiť. Potrebuje prorokov lásky, ktorá nesúdi ani neodsudzuje, nevysmieva sa ani nezavrhuje. Prorokov lásky, ktorá sa zľutúva, odpúšťa a prijíma. Prorokov lásky milosrdnej k človekovi, ktorý sa stráca v bludisku toľkých názorov, pohľadov, informácií.

Pane Ježišu, akého proroka stretávajú moji blízki vo mne? Akého svedka? Stretávajú ho vôbec vo mne? Akých prorokov a svedkov stretávajú naši súčasníci v nás, kresťanoch dneška?

Pane Ježišu, o čom svedčím svojím slovom a postojom? Viem druhým dosvedčiť teba? Viem ich viesť k osobnému stretnutiu s tebou?

Alebo ich svojím životom odrádzam?

Nakoľko je moje svedectvo o tebe hodnoverné a presvedčivé?

Pane Ježišu, urob z nás svojich prorokov a svedkov. Cestu k tomu poznáme: prichádzať k tebe, byť s tebou, počúvať ťa, zachovávať tvoje slová, žiť z nich a vo všetkom a vždy ťa milovať.

Pane Ježišu, aj príbehom o tejto žene, svojím postojom k nej a jej postojom k tebe mi ukazuješ, akým svedkom mám byť aj ja. Ako mám konať, ako sa mám správať, ako o tebe svedčiť a ohlasovať ťa. Samaritánka hovorí nám všetkým: Podďte sa pozrieť, koho som stretla, podďte k Ježišovi. Ak prídeme, budeme môcť aj my s ľuďmi z evanjelia vyznať: Už veríme nielen pre tvoje slovo, ale sami sme počuli a vieme, že toto je naozaj Spasiteľ sveta. Potom budeme ešte viac aj prosieť, aby si u nás zostal.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

GENIALNY MATEMATIK Holanďan Wim Klein mal už od detstva najradšej matematiku. Vášnivo rád počítal. S číslami sa priam hral a cvičil sa v počtoch tak, ako sa ostatné deti učia triafať loptu do bránky. Za jediný víkend sa naučil naspamäť päťciferné logaritmy od 1 do 100. Postupne vycvičil svoj mozog ako dokonalý počítač.

Pracoval v stredisku Európskeho jadrového výskumu v Ženeve. Zložité matematické úlohy, ktoré profesori riešili niekoľko dní, hravo vyriešil za 10 minút. Na počkanie vyrátal všetko, čo od neho jeho kolegovia žiadali. Napríklad za 43,8 sekundy dokázal vyrátať, že: $7726 = 86^2 + 17^2 + 5^2 + 4^2$.

Pre takéto a podobné kúsky ho často volali účinkovať do rôznych show alebo cirkusových vystúpení. Pred odchodom do dôchodku si zaumienil vytvoriť nový svetový rekord - v hlave vyrátať 73. mocninu päťciferného čísla (napríklad 35724^{73}). Dnešní vedci tvrdia, že takéto možnosti sa skrývajú v mozgu každého jedného z nás. Schopnosti mozgu totiž využívame na menej ako 10 percent!

Usilovnosť a vytrvalosť - to sú vlastnosti, ktoré ti môžu pomôcť zo svojho mozgu vyťažiť oveľa viac, ako tušíš!

Genialita sa skladá z 1 % inšpirácie a z 99 % potu.

Thomas Alva Edison

lectio divina
POSTOJ SRDCA

Mk 7,1-8.14-15.21-23

¹Potom sa k nemu zhromaždili farizeji a niektorí zákonníci, čo prišli z Jeruzalema. ²Všimli si, že niektorí z jeho učeníkov jedia chlieb nečistými, to znamená neumytými, rukami. ³Farizeji a všetci židia dodržiavajú totiž tradície predkov a nezačnú jesť, kým si predpísaným spôsobom neumyjú ruky. ⁴Po návrate z trhu nejedia, kým sa neobmyjú. Je aj veľa ďalších zvykov, ktoré prijali a ktorých sa pridávajú: oplachovanie pohárov a šálok, hrncov a medených nádob. ⁵Preto sa ho farizeji a zákonníci spýtali: Prečo tvoji učeníci nedodržiavajú tradície predkov a jedia chlieb nečistými rukami? ⁶On im odpovedal: Veru, výstižné proroctvo o vás pokrytcoch vyslovil Izaiáš, ako je napísané:

Tento ľud ma ctí perami,
ale jeho srdce je odo mňa ďaleko.

⁷Zbytočne ma však uctievať,
lebo ľudské príkazy podávajú ako náuku.

⁸Opuštali ste Božie prikázanie a pridržate sa ľudského podania.

¹⁴Keď znova zavolať zástup, povedal im: Všetci ma počúvajte a pochopíte! ¹⁵Človeka nemôže poškvŕniť to, čo doňho vchádza zvonku, ale čo z neho vychádza, to ho poškvŕňuje.

²¹Zvnútra, totiž z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, ²²cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhania, pýcha, pochabosť. ²³Všetko toto zlo vychádza zvnútra a poškvŕňuje človeka.“

Ďalšie čítania: Dt 4,1-2.6-8; Ž 75,2-5; Jk 1,17-18.21-22.27



ČÍTANIE:

Ježišovo učenie o tom, čo je rituálne čisté a čo nečisté bolo veľmi spornou otázkou počas celej jeho služby na zemi a aj potom, keď do Cirkvi prichádzali pohanskí konvertiti. Marek sa venoval tejto téme, pretože písal pre kresťanov nežidovského pôvodu. Boh dal, samozrejme, židovskému národu podrobné pravidlá o jedle a hygiene (pozri Lv 11). Ježiš tu riešil dve otázky: ďalšie pravidlá, ktoré si pridali ľudia a samotnú podstatu, ktorá robí človeka rituálne čistým alebo nečistým. Zdá sa, že po istom čase náboženský vodcovia pridali k Božiemu zákonu svoje vlastné pravidlá, ale odovzdávali ich ďalej ako Božie ustanovenia. A čo je ešte horšie, uprednostňovali práve tieto ľudské pravidlá pred pôvodnými Božími zákonmi (7.- 8. verš). Ježiš kritizoval stáročia židovskej tradície. Nečistými nás nerobia vonkajšie veci, napríklad to, čo jeme. To, čo je v našom srdci, nás robí nečistými. V ňom môžu zlé myšlienky zapustiť korene a následne môžu viesť k zlým činom. Ježiš sa nezaujímal o to, či ľudia hovoria alebo robia „správne“ veci, ak v hĺbke ich srdca nie je správny postoj. Mnohí farizeji nepochopili podstatu tohto učenia. Boh chce, aby sme sa mu klaňali a slúžili mu s čistým srdcom plným lásky. Môžeme dodržiavať toľko ľudských pravidiel, koľko chceme, ale pred Bohom ostaneme pokrytcami, ak vaše srdce nie je čisté.



MEDITÁCIA:

- Uvažujme o postoji srdca. Klaniame sa Bohu a slúžime mu z lásky? Alebo venujeme väčšiu pozornosť vonkajšiemu dodržiavaniu pravidiel a vykonávaniu „správnych“ vecí? Čo hľadá Ježiš?
- Farizeji nemali správne priority. Uvažujme o svojich prioritách. Malo by sa niečo zmeniť?



MODLITBA:

Prosme Boha, aby nám pomohol mať čisté srdce, aby sme sa mu vždy klaňali a slúžili jemu aj iným ľuďom z lásky. 15. žalm opisuje ľudí, ktorí smú byť v Božej prítomnosti. Urobme si zoznam toho, čo sa páči a nepáči Bohu. Prosme Boha, aby nám pomohol robiť veci, ktoré by sme mali robiť a vyhýbať sa tomu, čo sa mu nepáči.



KONTEMPLÁCIA:

V Dt 4,1-2.6-8 čítame o Mojžišovi, ktorý začína odovzdávať Božie zákony Izraelitom. Dostali osobitný pokyn, aby k Božím príkazom nič nepridávali a ani z nich nič neuberali. Práve toto Ježiš vyčítal farizejom v evanjeliovom čítaní. Dnešné verše z prvej kapitoly Jakubovho listu pokračujú v téme počúvania a dodržiavania Božieho zákona. V 22. verši máme varovanie, aby sme neklamali samých seba. Nestačí len počúvať, čo Boh od nás chce. Musíme to uviesť do praxe. Keď budeme pomáhať núdzným a nenecháme sa duchovne poškvŕniť týmto svetom, viera sa stane realitou.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku